

Τὴν πρώτην τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ Ἑστία διένειμεν εἰς τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς γλαφυράν μετάφρασιν τῆς Λίμνης τοῦ Λαμαρτίνου, ἐπίτηδες φιλοπονηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ αἰοδίου φίλου καὶ συνεργάτου αὐτῆς Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου. Ἡ διεύθυνσις τῆς Ἑστίας, τιμῶσα τὴν μνήμην τοῦ δημοφιλούς ποιητοῦ, ἐμελλε νὰ ἐκδώσῃ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους 1880 τὸ πρῶτον φύλλον αὐτῆς, περιέχον ἀποσπάσματα τῶν ἀρίστων αὐτοῦ ποιημάτων, πανομοιότυπως δὲ ἐλόκληρον τὸ ἔκθεμα «Φροσύνη μ' ἐξείλαν νὰ πάω στὰ ξένα», καὶ κοσμούμενον διὰ δύο εἰκόνων, τῆς τοῦ ποιητοῦ καὶ τῆς ἐν Μαδουρή κατοικίας αὐτοῦ, γραφεισῶν ὑπὸ τῶν δεξιῶν καλλιτεχνῶν κκ. Σπ. Προσαλέντου καὶ Β. Λάντσα. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν κατωρθώθη νὰ σταλῶσιν ἐγκαίρως ἕνεκα τοῦ δεινοῦ χειμῶνος αἱ δύο αὗται ἐν Παρισίοις χαραχθεῖσαι καὶ τυπωθεῖσαι εἰκόνες, ἐξ ἀνάγκης ἀνεβλήθη καὶ ἡ ἐκδοσις τοῦ ἐν λόγῳ φύλλου, ὅπερ διανεμηθήσεται τὴν προσεχῇ Κυριακῇ. Τὸ φύλλον τοῦτο πωληθήσεται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἑστίας ἀντὶ λεπτῶν 50.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.
ὑπὲρ τοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης ἀνεγερθησομένου Νοσοκομείου. Ὁ Εὐαγγελισμὸς προσέφερεν διὰφορίαν φρ. 82,000. ὁ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ σταυροῦ διάφορος ἐν Βιέννῃ ὁμογενεὺς προσέφερεν φρ. 2,000.
ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ νομισματικοῦ μουσείου ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ν. Μελετόπουλος 62 νομίσματα.
ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου κατέλιπε διὰ διαθήκης ὁ ἐν Κεῖρῳ ἀποβιώσας Δημήτριος Βασιλείου φρ. 1,500.
ὑπὲρ τοῦ Φιλ. Συλλόγου «Παρνασσὸς» ὁ κ. Π. Γ. Ζαρίφης φρ. 250, τὰ δὲ καταστήματα τῶν κ. Βλαστοῦ, Κουσουλίνου, Κωνσταντινίδου, Μωραϊτίνῃ, Φιλαδελφείας καὶ ὁ κ. Δημήτριος περὶ τὰ 300 βιβλία.
ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος τοῦ λόρδου Βέρωνος ὁ κ. Π. Γ. Ζαρίφης φρ. 100.
ὑπὲρ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ Συλλόγου ὁ κ. Μ. Καμάρας φρ. 250.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2131. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Θ', 25 Μαΐου 1880. Ἀριθ. 230 (178). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4ον, σ. 16. Περιεχόμενα: Πανομοιότυπον τῆς ἀπογραφῆς τοῦ Ἀνδρέου Μουστοξύδου. — Χαρακτῆρισμός τοῦ Ἀνδρέου Μουστοξύδου ὑπὸ Π. Βράτλια Ἀρμένη. — Ἀνεὺ οἰκογενείας. (Μυθιστορία Ε. Μαλὸ, βραβευθεῖσα παρὰ τῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρ. Α. Ρ. Ραχκαβῆ). — Αἱ ἀγλιότητες τοῦ βίου. (Ἐκ τῶν τοῦ Schopenhauer. — Ἀγὼν σφαιροπαίξις. — Ἐν τῇ κλίνῃ. — Γνώμαι καὶ σκέψεις ἡθικοῦ τοῦ δούκως Δε-λα-Ροσφουκῶ. (Μετάφρ. Γ. Ζωχιτοῦ). — Δάνειον Πνεῦμα. — Εὐτοπώσεις. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα.

2132. Ἀνέκδοτα νομίσματα καὶ μολύβδωδουλλα τῶν κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας Δυναστῶν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ Παύλου Λάμπρου. Ἐν Ἀθῆναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἀδελφῶν Περρῆ, 1880, 4ον, σ. 73 (μετὰ 4 πινακῶν). [Ἐκ τοῦ περισπούδιστου τούτου συγγράμματος μεταφέρομεν τὴν ἐπομένην εἰσαγωγὴν. «Αἱ ἐν τῷ παρόντι τεύχει περιλαμβανόμεναι πραγματεῖαι ἐξεδόθησαν τὸ πρῶτον κατὰ καιρὸς ἐν διαφόροις ἑλληνικοῖς τε καὶ ξένοις περιοδικοῖς συγγράμμασι· τινὲς δ' αὐτῶν οὐδ' ἐδημοσιεύθησαν ἑλληνιστί, ἀλλ' ἐν γερμανικῇ ἢ γαλλικῇ μετάφρασει. Ἀκολουθοῦντες δὲ τὴν νῦν ἐν τῷδε τῷ τεύχει προβάλουσιν κατὰ τὰς σημειώσεων ποὺ αὐταὶ ἐδημοσιεύθησαν τὸ πρῶτον.

1. Ἀνέκδοτα νομίσματα καὶ μολύβδωδουλλα τῶν δεσποτῶν τῆς Ἡπείρου. *Unedirte Münzen und Bleibullen der Despoten von Epirus.* Ἐν τῇ *Numismatische Zeitschrift*. Wien. Τόμ. Γ', 1871-72, σελ. 485-500. Πίναξ XI καὶ XII.

2. Ἀνέκδοτα νομίσματα καὶ μολύβδωδουλλα τῶν δεσποτῶν τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἑλένης, βαρωνίδος τῆς Καρυταίνης. *Monnaies et bulles inédites de Néoplatras et de Carytaena.* Ἐν τῇ *Revue Numismatique*. Paris, 1869-1870, σελ. 184-193. Πίναξ IX.

3. Ἀνέκδοτον νομίσμα τοῦ Δαμαλά. *Monnaie inédite de Damala.* Ἐν τῇ *Mélanges de Numismatique*. Paris, 1877. Τόμ. Β', σελ. 65-66.

4. Ἀνέκδοτα νομίσματα Γουθδωνῶν. Β' δούκως τῶν Ἀθηνῶν. Ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι Ἀθηνῶν. Ἡερίδος Β'. Τεύχος ΙΕ', σελ. 392-394.

5. Ἀνέκδοτα νομίσματα τῶν Σαλόνων. Ἐν τῷ Χρονικῷ ἀνεκδότῳ Γαλαξείδιου, ἐκδοθέντι ὑπὸ Κωνσταντίνου Ν. Σάββα. Ἀθήνησι, 1865, σελ. 232-236.

6. Ἀνέκδοτον νομίσμα Γουλιέλμου τοῦ Βιλλαρδουίνου, ὡς τριάρχου Εὐβοίας. Ἐν τῇ Πανδώρα, Τόμ. Ι', 1860, σελ. 481. Μετάφρασις γαλλιστὶ τῆς πραγματείας ταύτης ὑπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Adrien de Longperier κατεχωρήθη ἐν τῇ *Revue Numismatique*, 1860, σελ. 153-156.

7. Ἀνέκδοτον νομίσμα Νικολάου Α' δούκως τῆς Νέζου. Ἐν τῷ προμνημονεύοντι τεύχει τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, σελ. 394-396. Γερμανικὴ μετάφρασις τῆς περὶ τῶν νομισμάτων τοῦ Γουθδωνῶν Β' δούκως τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Νικολάου Α' δούκως τῆς Νέζου πραγματείας ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ *Zeitschrift für Numismatik*. Berlin. Τόμ. Α'. 1874, σελ. 190-197.

8. Ἀνέκδοτος σφραγὶς Ἰωάννου Λατίνου ἐπισκόπου Ἀνδρου. *Bulle inédite de Jean, évêque Latin d'Andros.* Ἐν τῷ *Bulletin de correspondance Hellénique*. Deuxième année, 1878, σελ. 36.

Δημοσιεύονται δὲ τὸ πρῶτον ἐν τῷδε τῷ τεύχει ἀπραγμάτεια περὶ τοῦ νομίσματος τοῦ Γουλιέλμου Βιλλαρδουίνου ὡς ἡγεμόνος τῆς Ἀχαΐας, τῶν τορνεσίων Γεωργίου τοῦ Α' δυνάστου τῆς Τήνου καὶ ἡ περὶ τῶν χρυσῶν δουκάτων τοῦ Ἀνδρέου καὶ Δομνίκου Κατάνεου, δυνάστῶν τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Φωκαίας.

Ἐν ταῖς δημοσιευμέναις ἐνταῦθα τὸ δεύτερον πραγματεῖαι ἐπηνέθησαν ἐνῆαυχον αἱ ἀναγκαῖαι μεταβολαὶ καὶ προσθήκαι περὶ τοῦ ἱστορικοῦ καὶ νομισματικῶν μέρους, προσετέθησαν δὲ ποτε καὶ νέα ἀνέκδοτα νομίσματα, δι' ὧν ἐπλουτίσθη ἡ συλλογὴ μου μετὰ τὴν πρώτην δημοσίευσιν τῶν σχετικῶν διατριβῶν.

Θεωρήσας ἀναγκαῖον νὰ σχετίσῃ τὰ νομίσματα μετὰ τῆς ἱστορίας, ὡς βάσιν τῆς ἐκάστοτε προστασομένης ἱστορικῆς περιλήψεως, ἔθηκε κυρίως τὰς ἐργασίας τοῦ πολλοῦ μεσαιωνοφίλου *Horn*, εἰς οὗ τὰς συγγραφὰς καὶ παραπέμπω ἐνταῦθα τε γενικῶς καὶ ἐιδικώτερον ἐν ταῖς πραγματεῖαις ἐκάσταις. Ὁμολογῶ δὲ τὸ κατ' ἐμὲ εὐχαρίστωσιν τὴν πολλὴν ὠφελείαν ἣν ἐπορίσθην ἐκ τῶν ἱστορικῶν ἐργῶν τοῦ προφωρῶς θανόντος πολυμαθοῦς ἀνδρός, ὡς καὶ ἐκεῖνος περὶ λαχρῶς ἐποίησεν χρῆσιν τῶν νομισμάτων τῆς αὐτῆς λογῆς μου ὡς πηγῆς ἱστορικῆς, καὶ ὅς αὐτὸς συνεχῶς ἀναγρῶνται.

2133. Μελέτη ἐπὶ τῶν μεταλλικῶν ὀβόλων τοῦ Λουτρακίου ὑπὸ Γεωργίου Χ. Βάρφα, διδάκτορος τῆς ἱστορίας. Ἐν Ἀθῆναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἀδελφῶν Περρῆ, 1880, 8ον, σ. 95, ὁρ. ν. 2.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΠΑΙΓΝΙΑ

Πῶς δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν πολλοὺς ἀριθμοὺς οὓς διανοηθῇ ἄλλος τις. Ἐν τῇ περιτάσει ταύτῃ, ἐὰν εἷς ἢ πλείότεροι ἀριθμοὶ εἶνε ἀνωτέρου τοῦ 9, διακρίνομεν δύο περιπτώσεις· πρῶτον, ὅταν οἱ κατὰ νοὺν ληφθέντες ἀριθμοὶ εἶνε περιττοὶ τὸ πλῆθος, ἦτοι τρεῖς, πέντε, ἑπτὰ, κ. ἔ. καὶ δεύτερον, ὅταν εἶνε ἄρτιοι.

Κατὰ τὴν πρῶτην περίπτωσιν ζητοῦμεν παρὰ τοῦ δια-
νοθέντος τοὺς ἀριθμοὺς νὰ μᾶς εἴπῃ τὸ ἄθροισμα τοῦ πρῶ-
του καὶ τοῦ δευτέρου τῶν ἀριθμῶν τούτων, εἴτα τὸ τοῦ
δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου, τοῦ τρίτου καὶ τοῦ τετάρτου καὶ
οὕτως ἐφεξῆς μέχρι τοῦ τελευταίου, καὶ τέλος τὸ ἄθροισμα
τοῦ τελευταίου καὶ τοῦ πρώτου. Τούτου γενομένου, προσ-
θέτομεν ὁμοῦ ἐκείνα τῶν ἀθροισμάτων ὅσα κατέχουσι τὰς
ἐξιν περιττὴν, ἦτοι τὸ πρῶτον, τὸ τρίτον, τὸ πέμπτον κ. ἔ.,
εἴτα προσθέτομεν ὁμοίως τὰ κατέχοντα τὰς ἐξιν ἄρτιαν, δηλ.
τὸ δεύτερον, τέταρτον κ. ἔ., ἀφαιροῦμεν δὲ τὸ ἄθροισμα τῆς
τελευταίας ταύτης προσθέσεως ἀπὸ τοῦ ἀθροίσματος τῆς
πρώτης, ἢ δὲ προκύπτουσα διαφορά θὰ εἶνε ἀριθμὸς διπλά-
σιος τοῦ πρώτου ἐκ τῶν κατὰ νοὺν ληφθέντων ἀριθμῶν.
Λαμβάνοντες λοιπὸν τὸ ἥμισυ τῆς διαφορᾶς ἔχομεν τὸν
πρῶτον τῶν ἀριθμῶν ἐκείνων.

Παράδειγμα.—Τεθῆτω ὅτι οἱ κατὰ νοὺν ληφθέντες ἀριθ-
μοὶ εἶνε οἱ ἐπόμενοι πέντε: 3, 7, 13, 17, 20. Προσθέτον-
τες αὐτοὺς καθ' ὃν τρόπον εἴπομεν ἀνωτέρω, ἔχομεν τὰ
ἀθροίσματα 10, 20, 30, 37, 23. Προσθέτοντες τώρα τὰ
κατέχοντα περιττὴν τὰς ἐξιν ἀθροίσματα, ἦτοι τὸ 10, 30,
23, ἔχομεν ἄθροισμα 63· τὸ αὐτὸ δὲ πράττοντες καὶ διὰ
τὰς ἐξιν ἄρτιας τάξεως 20 καὶ 37 ἔχομεν 57, ὅπερ ἐὰν ἀφαι-
ρῇ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀθροίσματος 63, μένει ὑπόλοιπον 6, τὸ
ὅποιον εἶνε τὸ διπλὸν τοῦ πρώτου ἐκ τῶν κατὰ νοὺν
ληφθέντων ἀριθμῶν, δηλ. τοῦ 3. Ἦδη πρὸς εὐρεσιν τῶν
λοιπῶν δὲν ἔχομεν ἢ νὰ ἐνεργήσωμεν τὰς ἀκολουθοῦσας ἀπλου-
στάτας πράξεις. Ἀφαιροῦμεν τὸν 3 ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀθροί-
σματος 10, καὶ ἔχομεν τὸν δεύτερον τῶν κατὰ νοὺν λη-
φθέντων ἀριθμῶν, ἦτοι τὸν 7· τοῦτον δ' ἀφαιροῦντες ἀπὸ
τοῦ δευτέρου ἀθροίσματος 20, ἔχομεν τὸν τρίτον ἀριθμὸν
13, ὃν πάλιν ἀφαιροῦντες ἀπὸ τοῦ τρίτου ἀθροίσματος 30,
ἔχομεν τὸν τέταρτον 17, καὶ τοῦτον ἀπὸ τοῦ τετάρτου 37
ἀφαιροῦντες, ἔχομεν τὸν πέμπτον καὶ τελευταῖον τῶν κατὰ
νοὺν ληφθέντων ἀριθμῶν, ἦτοι τὸν 20.

Κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν, ὅταν δηλ. οἱ κατὰ νοὺν
ληφθέντες ἀριθμοὶ εἶνε ἄρτιοι τὸ πλῆθος, ἦτοι δύο, τέσσα-
ρες, ἔξ, κ. ἔ., ζητοῦμεν πάλιν, ὡς ἐν τῇ προηγουμένῃ πε-
ρίπτωσει, νὰ μᾶς εἴπῃ τὸ ἄθροισμα τοῦ πρώτου καὶ τοῦ
δευτέρου τῶν ἀριθμῶν, τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου καὶ
οὕτως ἐφεξῆς μέχρι τοῦ τελευταίου· μόνον, ἀντὶ τοῦ ἀθροί-
σματος τοῦ τελευταίου καὶ πρώτου ἀριθμοῦ, πρέπει νὰ λά-
βωμεν νῦν τὸ ἄθροισμα τοῦ τελευταίου καὶ τοῦ δευτέρου
τῶν κατὰ νοὺν ληφθέντων ἀριθμῶν. Τούτου γενομένου,
προσθέτομεν ὁμοῦ τὰ κατέχοντα τὴν ἄρτιαν τὰς ἐξιν ἀθροί-
σματα, τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀθροισμα σημειοῦμεν κατὰ μέρος,
εἴτα προσθέτομεν τὰ κατέχοντα τὴν περιττὴν τὰς ἐξιν ἀθροί-
σματα, τὸ δὲ τελευταῖον τοῦτο ἄθροισμα ἀφαιροῦ-
μεν ἀπὸ τοῦ προηγουμένου· ἢ ὑπολειπομένη διαφορά ἔσται
ἀριθμὸς διπλάσιος τοῦ δευτέρου τῶν κατὰ νοὺν ληφθέντων
ἀριθμῶν· ἐπομένως τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἔσται ὁ
δευτέρος τῶν ἀριθμῶν ἐκείνων. Εὐρεθέντος οὕτω τοῦ δευ-
τέρου ἀριθμοῦ, δὲν ἔχομεν ἢ νὰ ἀφαιρέσωμεν αὐτὸν ἀπὸ
τοῦ ἀθροίσματος τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἵνα ἔχομεν τὸν
πρῶτον· ἀφαιροῦντες δὲ πάλιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀθροίσματος
τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου θὰ ἔχομεν τὸν τρίτον, ὃν ἀφαι-
ροῦντες πάλιν ἀπὸ τοῦ ἀθροίσματος τοῦ τρίτου καὶ τετάρ-
του θὰ ἔχομεν τὸν τέταρτον, καὶ οὕτως ἐφεξῆς.

Παράδειγμα.—Ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ κατὰ νοὺν ληφθέντες
ἀριθμοὶ εἶνε 3, 7, 13, 17· οὗτοι προστιθέμενοι καθ' ὃν
τρόπον εἴπομεν ἀνωτέρω παρέχουσι ἀθροίσματα 10, 20,
30, 24. Ἐκ τούτων προσθέτοντες τὸ δεύτερον καὶ τέταρτον
ἔχομεν 44, ἐξ οὗ ἀφαιροῦντες τὸ τρίτον ἀθροισμα 30 (διότι
τὸ πρῶτον, εἴπομεν, πρέπει νὰ μείνῃ ἄθικτον) ἔχομεν 14,
ὅπερ εἶνε τὸ διπλάσιον τοῦ 7, ἦτοι τοῦ δευτέρου ἀριθμοῦ.
Τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἀφαιροῦντες ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀθροί-
σματος 10 ἔχομεν 3, ἦτοι τὸν πρῶτον ἀριθμὸν, ἀφαιροῦ-
ντες δὲ πάλιν αὐτὸν τὸν 7 ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀθροίσματος

20 ἔχομεν 13, τὸν τρίτον ἀριθμὸν, ὃν ἀφαιροῦντες ἀπὸ τοῦ
30 ἔχομεν τὸν 17, τὸν τέταρτον καὶ τελευταῖον τῶν κατὰ
νοὺν ληφθέντων ἀριθμῶν.

1137.

Nuit blanche (λευκὴ νύξ) ἀποκαλεῖται ἐν τῷ οἰκιακῷ
ιδιώματι τῆς γαλλικῆς γλώσσης ἡ νύξ, ἣν διέρχεται τις
ἄυπνος. Ἀλλὰ πῶθεν ἡ ἀρχὴ τῆς φράσεως ἐν τῇ σημασίᾳ
ταύτῃ;

1138.

Τετράγωνον νὰ τηρηθῇ διὰ τριῶν γραμμῶν οὕτως, ὥστε
δὲ αὐτοῦ ν' ἀποδειχθῇ ὅτι $64=65$.

Ἐν Βερολίνῳ, 16 Μαΐου 1880.

1139.

Le monde est plein de fous et qui n'en veut pas voir
S'enferme dans sa chambre et brise son miroir.

Ζητεῖται νὰ διατυπωθῇ διὰ δύο ἑλληνικῶν στίχων ὁμοιο-
καταλήκτων ἢ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ γαλλικῷ διαστίχῳ περιεχο-
μένη ἔννοια. Ἐκ τῶν ἀποσταλησομένων ἡμῖν διαστίχων θὰ
δημοσιεύσωμεν τὰ μᾶλλον ἐπιτυχέστερα.

1140.

[Τῷ πρώτῳ λύτη δοθήσεται ἐν βιβλίῳ].

Σχημάτισον κυβόλεξον ἐκ τεσσάρων λέξεων, ὧν ἐκάστη
νὰ περιέχῃ τέσσαρα γράμματα, μία δὲ τῶν λέξεων τούτων
νὰ ἦν ἐλάθρα (ἁθάθα ὁρω. λήθη).

ΛΥΣΕΙΣ

1129.

Ῥίπτω σκόνιν ἑστὰ ῤμάτια (jeter de la poudre
aux yeux) λέγουσι παροιμιωδῶς οἱ Γάλλοι, ὅπως ἡμεῖς
λέγομεν, μὲ ὀλίγον διάφορον ἔννοιαν, ῤίπτω στὰς τὴν
ἑστὰ ῤμάτια.—Ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ πρὸ τῆς εὐρέ-
σεως τῆς πυρίτιδος κόνεως, ἣν οἱ Γάλλοι καλοῦσιν ἀπλῶς
κόνιν (poudre), ἡ λέξις ἐσημαίνει ἀπλῶς τὴν κοινὴν κό-
νιν, καὶ ἦτο συνώνυμος τῇ κονιορτός. Τοιαύτη δὲ εἶνε
ἡ χρῆσις τῆς λέξεως παρὰ τοῖς ποιηταῖς, οἷον τῷ Ῥα-
κίνα, καὶ ἄλλοις. Ὡσαύτως π. χ. ὁ Αἰνιὰν ἐν τῇ μεταφρά-
σει τῆς Ἰλιάδος ἀναφέρει τὴν λέξιν poudre, ἔννοει τὴν
κόνιν ἢ τὸν κονιορτὸν ἐν τῇ κυριολεκτικῇ σημασίᾳ τῆς
λέξεως. Ὁμοίως καὶ ἐν τῇ παροιμιώδει φράσει: ῤίπτω
σκόνιν εἰς τὰ ῤμάτια δὲν πρόκειται περὶ κόνεως χρυσοῦς
τυχόν, ὡς ἤθελεν ὑποθέσῃ τις ἀποβλέπων εἰς τὴν ἰδέαν τῆς
ἐκθαμβώσεως, ἣν ἐκφράζει ἡ παροιμιώδης φράσις, ἀλλ'
ἀπλῶς περὶ κόνεως, περὶ τοῦ κονιορτοῦ ἐκείνου, ὃν ἀνή-
γειρον οἱ ἀθληταὶ ἐν τοῖς Ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσι, καὶ ὃν οἱ
πρῶτοι, οἱ καὶ ταχύτεροι, ἀνέπεμπον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς
τῶν ἀπολειπομένων, καὶ κατὰ πόδας αὐτῶν τρεχόντων.
Ὅθεν ἡ φράσις ῤίπτω σκόνιν ἑστὰ ῤμάτια εἶνε ἡ
αὕτη σχεδὸν μὲ τὴν φράσιν κάμνω ἡ σηκώνω σκόνιν
(faire de la poussière), ἦτοι κάμνω θόρυβον πρὸς ἐκθάμ-
βωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1880.

1130.

A M N O I

M N H M A

N H E I Σ

O M I A Ω

I A Σ Ω N

1131.

α'—44

β'—48

γ'—100

192

1132.

Σύμη—σύ, μῆ,—μῦς—ὄς

1133.

M O L E

O R A N

L A V E

E N E E

1134.

1 Sous A Sur E, E PLUS (†) Sur que deux S P R É
Un son assuré est plus sûr que deux esperés.

1135.

Avril—rival.

1136.

Ouf—fou.